

STARA NAUVA

ZVEZA

STR. 2

PO PAUTI

SVETOGA

MARTINA

KAULI

RÉPCELAKA

STR. 5

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 7. julija 2011 ☼ Leto XXI, št. 27

Ljubljana: XI. vseslovensko srečanje

SLOVENIJA JE RAJ POD TRIGLAVOM, LE ANGELI SO ŠE MALO POREDNI

Minuli teden se je v Ljubljani zgostilo toliko dogodkov, povezanih s Slovenci zunaj njenih meja, da je kronikar v resni zadregi, kateremu dati večjo pozornost. Najprej je bila skupna seja Sveta za Slovence v zamejstvu in Sveta za Slovence po svetu kot posvetovalnih teles pri Vladi Republike Slovenije, kjer se je z udeleženci pogovarjal tudi premier Borut Pahor. V četrtek so se na XI. vseslovenskem srečanju zbrali udeleženci z vseh kontinentov, v petek je bila celodnevna kulturna prireditev *Dobrošli doma*. Skupna nit povezovalka dogodkov je bila počastitev dvajsetletnice samostojne Slovenije.

Za osrednji dogodek velja XI. vseslovensko srečanje v Državnem zboru. Potekalo je pod naslovom *Dvajset let samostojne Slovenije in Slovenci zunaj njenih meja: pogled nazaj in pogled v prihodnost*. Prvi je zbrane pozdravil podpredsednik Državnega zbora Franc Cukjati in izrekel željo, naj bo srečanje dokaz, »da je Slovenija tudi vaša domovina.« Ponovil je že večletno pobudo, da bi Slovenci izven meja Slovenije dobili dva poslanska sedeža v državnem zboru. Minister za Slovence v zamejstvu in po svetu akademik dr. Boštjan Žekš je izpostavil, da »ponos Slo-

Porabska delegacija na XI. vseslovenskem srečanju: Jože Hirnök, Miro Petek, predsednik državnozbornske komisije za Slovence v zamejstvu in po svetu, Marijana Sukič, dr. Katarina Munda Hirnök in Martin Ropoš.

venije v tujini raste, čeprav se delimo, pomembneje bi bilo, da bi gledali, kaj kdo dela.« Minister je slikovito pripomnil, da je »Slovenija res raj pod Triglavom, le angeli so še nekoliko poredni.« Predsednik državnozbornske komisije za Slovence v zamejstvu in po svetu – ki je srečanje organizirala – Miro Petek se je zahvalil Slovcem izven Slovenije za pomemben delež v prizadevanjih za mednarodno priznanje Slovenije. Uvodne razprave so pripravili Marija Ahačič - Polak: *Slovenski izseljenci - daleč od doma, a vedno blizu!*

Marijana Sukič: *Porabski Slovenci in samostojna Slovenija: od preteklosti prek sedanosti do prihodnosti*, in dr. Janez Dular: *Med vizijo in uresničenjem skrbi za Slovence zunaj Republike Slovenije*.

Marijana Sukič se je kot povabljen govornica ozrla v čas rojevanja samostojne Slovenije, ko je delegacija Zveze Slovencev preživela 26. junij v Murski Soboti, predsednik pa se je udeležil skupaj s predsednikoma Železne in Zalske županije osrednje proslave v Ljubljani. Porabski Slovenci so s številnimi dejavnostmi pomagali Slo-

veniji med osamosvojitveno vojno. Organizirali so krvodajalske akcije in naslavljali pisma in pozive najvišjim predstavnikom države, naj Madžarska čimprej mednarodno prizna Slovenijo. Prva samostojna organizacija, Zveza Slovencev, je bila ustanovljena hkrati z nastankom samostojne Slovenije. Leta 1992 sta Madžarska in Slovenija podpisali *Sporazum o zagotavljanju posebnih pravic Porabskim Slovcem in prekmurskim Madžarom*, tega leta je bil odprt prvi neposredni meddržavni mejni prehod med Porabjem in

Slovenijo, in tega leta je začel izhajati prvi samostojni slovenski časopis *Porabje*. Sledili so važni dogodki: odprtje generalnega konzulata in slovenskega Kulturnega in informativnega centra, prizadevanja za kakovostnejše izobraževanje in v novem času tudi pomembni razvojni načrti, kjer se že vidijo prvi rezultati po zaslugi Razvoje agencije Slovenska krajina. »Brez slovenskih delovnih mest in brez zavedne slovenske mladine si je težko predstavljati slovensko prihodnost ob reki Rabi.« Pri domala vsem dogajanju v Porabju sodeluje tudi Slovenija, ki »se mora v dvostranskih odnosih z Madžarsko odločneje zavzeti za naše pravice, madžarsko stran opozarjati na zavlačevanje pri uresničevanju določenih nalog, sploh pa zdaj, v obdobju, ko se na Madžarskem sprejema tudi šolski, volilni in manjšinski zakon.«

Več kot sto udeležencev XI. vseslovenskega srečanja je prvič slišalo podrobnosti, kako živijo Slovenci na Madžarskem, s katerimi problemi se srečujejo, katere cilje so si postavili, da se ohranijo kot majhna, toda trdoživa in aktivna manjšina v tem delu Evrope.

ERNEST RUŽIČ

Stara nauva zveza

Letos januara je Slovenska zveza dobila kontrolo tožilstva (ügyészségi vizsgálat) iz Körmennda. Tožilec je kontroliro delo Zveze Slovencev na Madžarskem v letaj 2009 pa 2010. Kak najvekšo hibo je dojspiso, ka Zveza nejma registriranoga članstva (nyilvántartott tagság), zatok je tak velo, ka naj se s tistimi lidami, steri so leta 1990 ustvaurili Zvezo na podlagi zakona o družtvaj, vküppozové djilejš, občni zbor (közgyűlés). Té občni zbor naj sprejme statut (alapszabály) Zveze, steroga trbej do tistogamau prejkpogledniti pa prejknapraviti zatok, ka je dotejgamau dosta taši pravic melo predsedstvo Zveze, stere leko po zakoni ma samo občni zbor. Zveza Slovencev je do tejgamau mejla vsakšo štrto leto delegatski občni zbor (küldöttgyűlés), na šteroga so svoje delegate (küldött) pošilala društva, kulturne skupine, športna društva, stere ali delajo pod Zvezov ali s pomočjav Zveze. Delegatski občni zbor je sprejeu poročilo o 4-letnom deli Zveze, vöodebrau predsednika pa člene predsedstva, ranč tak kontrolne komisije. Ovak je pa vsakoletne finančne plane pa finančna poročila Zveze sprejelo predsedstvo. Tau je velalo za plane dela zveze tö. Po nauvom statuti se mora občni zbor Zveze vküppozvati vsakšo leto pa sprejeti finančni plan pa poročilo in plan za delo Zveze kak društva. Tau je pravica občnoga zbora, na šteroga mora dobiti pozvanje vsakši, steri notstauipi v Zvezo kak društvo. Ranč zatok de pa melo predsedstvo druge pravice, pooblastila, zatok je tožilec predlago, naj ma Zveza menje lidi v predsedstvi. V nauvom statuti piše, ka de v predsedstvi zvün predsednika mejla vsakša ves po enega člena, zvünnji po enega-enega Budimpešta, Somboteu, Mosonmagyaróvár pa Varaš. Sodelavci Zveze so statut prejknapisali s pomočjav predsednice nadzorne komisije, kak njim je bilau naprej napisano, pa so ga dali prejkpogledniti s fiškališom pa s tožilcom tö. Tau, ka se za člene Zveze trbej registrirati, so na znanje dali

slovenskim družtvom v Porabji, Mosonmagyaróvári, Budimpešti, Somboteli, pa kulturnim skupinam, ovak so pa na vekše nej razglasili. Tau pa zatok, ka so delegati občnoga zbora prejk dvajsti lejt tü furt samo iz med tej členov bili delegirani. Zveza svojo delo ranč s pomočjav tej lidaj leko opravla, pa tau naupek tü vela. Nauve člene leko v Zvezo gorvzeme vsakolejtni občni zbor. Do prvoga občnoga zbora se je za člene Zveze glasilu vküper z ustanovnimi členi vred skur 100 lidi.

Prvi občni zbor, na steroga so dobili pozvanje ustanovni členi (alapítótagok) Zveze, je svoj djilejš emo 10. juniuša, na steroga je prišlo od ešče živi 31 členov 23. Občni zbor je sprejeu predelani statut Zveze, je vöpravo, ka so tisti sklepi (határozat) predsedstva, stere je melo v letaj 2009 pa 2010 nevelani. Ranč tak so nevelani sklepi lanskoga delegatskoga občnoga zbora pa lanske volitve tö. (Sámo predsedstvo se je razpistilo že na slejdnjom djilejši pred občnom zbori.)

Tadale je občni zbor gorvzeu nauve člene, potejn je dolaučo datum pa dnevni red rednoga občnoga zbora.

Redni občni zbor je biu vküppozvani 24. juniuša, na njega je prišlo od 98 členov 55, tak je biu sklepčen. Vodila ga je sekretarka zveze Klara Fodor, stera je na kratki tapovedala, zakoj ga je trbelo vküppozvati pa tau tö, ka je opravo prvi občni zbor 10. juniuša. Tau je tö tapravla, ka občni zbor mora delati po že vöposlanom dnevnem redi pa ka vsakši člen ma pravico gunčati samo v svojom imeni, zatok, ka je tau nej delegatski občni zbor. Član Zveze iz Budimpešte Jože Karba je najprva proso za rejč, pa tapravo, ka je on prejkpogledno zakon o družtvaj in tak misli, ka je te občni zbor nezakoniti (törvénytelen), ka bi Zveza mogla najprva po vsej medijaj razglasiti, ka vküperé člene, nekdanesnje delegate pa obvestiti, ka so več nej delegati. Vsi nauvi členi, steri bi se glasili, bi mogli biti najprva gorvzeti za člene in bi se mogo z njimi

držati nauvi občni zbor. Njemi je odgovor dala Elizabeta Soós, predsednica nadzorne komisije, stera je tapravla, ka je Zveza nej delala nezakonito, samo zavolo toga, ka nej mela registrirano članstvo, je napravila nepravilnosti, hibe. Ovak je pa delala legalno. Če bi nej stejla, bi nej trbelo vküpvzati drugi občni zbor, cejle naloge, stere ji je naprejnapisalo tožilstvo, bi leko opravo prvi občni zbor, na sterom so bili ustanovni členi. Odgovora gospod Karba nej sprejeu, če rejsan ga je občni zbor sprejeu. Ranč tak je nej izglasovau, ka občni zbor sprejme finančne plane pa poročila za leti 2009 pa 2010, zatok ka po njegvom ne dojde, če se vküppostavi finančno poročilo (pénzügyi beszámoló), mora se napraviti bilansa (mérleg), ka prej tak piše v zakoni. Tak sekretarka Zveze kak predsednica kontrolne komisije sta ma obečale, ka se tau eške gnauk pogledne, vöopita, od kec do dola spisano tü prosili valas. O tejm té občni zbor mujs mora dobiti informacijo na naslednjom občnom zbori (leko pa že prvin tü prejk novin). V drugom tali občnoga zbora je prišlo do volitev. Predsednik ZSM je grato Jože Hirnök, členi predsedstva pa: Alojz Hanžek (Gornji Senik), Erika Glanz (Dolnji Senik), Valerija Rogan (Sakalovci), Gábor Bartakovič (Slovenska ves) Klara Fodor (Monošter) Laci Domjan (Števanovci) Feri Ropoš (Verica-Ritkarovci) pa Karči Holec (Andovci).

Snema se film o deportirancaj

Dugo lejt se je o tom, ka so na začetki petdeseti lejt dosta držin odpelali na Hortobágy, sploj nej smelo gunčati. V zadnji lejtaj je tau gratala tema, s sterov se spravla dosti raziskovalcov na Vogrskom. Nekdenešnji deportiranci majo svoja društva, postavljajo se spomeniki. Iz Porabja so tö kauli 80 držin odpelali tistoga časa. Nje, steri eške živejo, raziskuje Katalin Munda Hirnök (Inštitut za narodnostna vprašanja, Ljubljana) v projekti, steri nosi naslov »Porabski Slovenci v madžarskem Gulagu«. Pejneze za projekt je dobila od Agencije za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije. Ob študiju se bo napravo en film tö, steroga pripravla Naško Križnar (Inštitut za slovensko narodopisje ZRC SAZU). Na našom kejpi Katalin Munda Hirnök pa Naško Križnar na tereni med delom.

Predsednica nadzorne komisije je gratala: Elizabeta Soós), članici pa Ildiko Windisch pa Andreja Labric. Od zadnjoga občnoga zbora je prišla na zvezo ena prošnja za nauvoga člena, tak je občni zbor gorvzejo Valerijo Časar Kovač. Kak sam na začetki že pisala, nauve člene gorvzeti ma pravico samo občni zbor, steri - po načrtaj - za eno leto bau. Do tistoga mau se ma pravico

glasiti za člena Zveze stokoli, steri sprejme njene cilje pa šče delati za Slovence na Vogrskom. Informacije o tom, kak, te dobili v pravom cajti pred naslednjom velkom djilejši. Tau tü moramo dati na znanje, ka če stoj tak brodi, ka bi nej rad bijo tadale člen, ma pravico vöstauipiti tü, ranč tak, kak pri vsej drugi družtvaj.

Marijana Sukič

Zveza Slovencev na Madžarskem Vas vabi na otvoritev
Spominske razstave Avgusta Pavla ob 125. obletnici rojstva,
ki bo **8. julija 2011, ob 17.00 uri** v Slovenskem domu v Monoštru.

Razstavo bosta odprli avtorici: Judita Pavel in Marija Kozar

Prisrčno vabljeni!

**AVGUST
PAVEL**

**PÁVEL
ÁGOSTON**

A Magyarországi Szlovének Szövetsége tisztelettel meghívja a
Pável Ágoston emlékkiállításra, születésének 125. évfordulójára alkalmából,
melyre **2011. július 8-án 17.00 órai** kezdettel kerül sor a Szlovének házában Szentgotthárdon.

A kiállítást Pável Ágoston lánya Pável Judit és Kozár Mária, a kiállítás rendezője nyitja meg.

Mindenkit szeretettel várunk!

Seminar slovenskega jezika in kulture

Kot že dolga leta, se je tudi to leto organiziral seminar za učitelje, ki poučujejo na porabskih šolah. Razen njih so se seminarja udeležili tudi kulturni in drugi delavci, ki pri svojem vsa-

na zgoraj omenjenem centru. Veliko smo vadili s karticami in tako dobili ideje, kako jih lahko uporabljamo pri učencih in dijakih. Zvečer smo spoznavali kraj, kjer smo bivali.

Naša skupina z osebjem turističnega vlaka

nodnevnem delu uporabljajo slovenščino.

Kot običajno, je tudi letos potekal seminar na koncu šolskega leta, to pomeni od 20. do 24. junija. Kraj seminarja so bile Terme Olimia v Podčetrku. Organizator seminarja je bil Zavod RS za šolstvo.

Udeleženci, bilo nas je vse skupaj osem, smo okrog enajstih prispeli na kraj, kjer je potekalo izpopolnjevanje. Ko smo prispeli, nas je že čakala gospa mag. Valerija Perger, ki se je veliko trudila zato, da bi mi spet lahko učinkovito preživeli en teden v matični domovini. Ko nas je pozdravila, je povedala, da je naša predavateljica dr. Zinka Zorko ponoči morala v bolnico in verjetno ne bo mogla priti v sredo, ko bi imela za nas predavanje. To nas je prizadelo in ji tudi preko časopisa želimo, da bi čim prej ozdravela.

Razen gospe Valerije nas je prišla pozdravit gospa mag. Sonja Zajc, predstojnica Zavoda RS za šolstvo, OE Celje, ki je bila gostiteljica seminarja.

Ob pol treh se je začelo prvo predavanje gospe Mihaele Knez iz Centra za slovenščino kot drugi oziroma tuji jezik. Na tej delavnici smo se spoznali z didaktičnim kompletom Slika jezika, ki so ga nedavno izdali

Naslednji dan po zajtrku smo se odpravili na Osnovno šolo Podčetrtek. Do šole smo šli peš, saj je gospod ravnatelj, mag. Darko Pepevnik, prišel do hotela in se skupaj z nami podal na pot. Med potjo smo že zvedeli nekaj podatkov o šoli in bližnji okolici. Ni pa nam bilo treba veliko čakati, da bi videli šolo in njene učence.

Ko smo prišli tja, smo se spoznali z učiteljicama, pri katerih smo hospitirali. Predstavila se je nam tudi pomočnica ravnatelja v vrtcu, ki je našo vzgojiteljico in še nekatere udeležence posebej pozdravila in jih pospremila do raznih koticov, kjer so bili malčki.

Praden bi pa začeli s hospitacijo, nas je pozdravil tudi župan občine, Peter Misja, in nas tudi obdaril s simboličnimi darili.

Po hospitaciji pa je bil kratek program, ki so ga pripravili učenci višjih razredov. Igrali so na različne instrumente, zaigrali kratke skeče. Moram dodati, da smo pri zadnjem skeču zelo uživali.

Po kratkem odmoru smo imeli analizo učnih ur, ki jo je vodila gospa mag. Sonja Zajc. Na koncu smo si še ogledali šolo in vrtec, potem pa se odpravili na kosilo.

Popoldne smo spet imeli pred-

vanje, ki ga je izvajala gospa Sonja. Naslov predavanja in pedagoške delavnice je bil Učenec in učitelj pri pouku slovenščine.

V sredo smo imeli dve predavanji. Prvo se je začelo zjutraj ob pol devetih. Predavateljica je bila Damjana Kern s Centra za slovenščino kot drugi oziroma tuji jezik. Ona je imela za nas lektorske vaje. Naredili smo veliko pravopisnih in pravorečnih vaj, ki nam bodo vsem koristile.

Nato je sledilo okusno kosilo. Malce smo počivali in potem šli na drugo predavanje, ki bi ga imela za nas gospa dr. Zorko, ampak, kot sem že napisala, ni mogla priti. Namesto nje je prišla prav tako profesorica na mariborski Filozofski fakulteti, dr. Alenka Valh Lopert, ki se je posebej pripravila s predavanjem Jezikovna kultura - smiselna in pravopisna urejenost besedil.

Zvečer smo imeli slavnostno večerjo v gostišču Lipa. Na to večerjo so prišli tudi posebni gostje, med njimi gospa Alenka Kovšca, državna sekretarka Ministrstva RS za šolstvo in šport, dr. Boris Jesih, državni sekretar Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu, gospod Roman Gruden, vodja Službe za mednarodno sodelovanje na Ministrstvu RS za šolstvo, in gospod Jože Hirnök, predsednik Zveze Slovencev na Madžarskem.

Poleg tega so bili še tam župan občine Podčetrtek, ravnatelj šole, učiteljice šole in še drugi.

Na začetku so nas s svojim programom pozdravili učenci OŠ Lesično. Bili so zelo dobri, tako so si zaslužili velik aplavz.

Po pozdravnih in slavnostnih govorih smo se prijetno družili in pogovarjali do poznega večera.

V četrtek zjutraj smo imeli zadnje predavanje, ki ga je imela gospa Ada Holcar, ki dela na Zavodu RS za šolstvo kot svetovalka za glasbeni pouk. Zato je njeno predavanje nosilo naslov Glasbeno ustvarjanje. Nismo se pa ukvarjali samo z glasbo.

Najprej smo se spoznali z nekaterimi metodami, ki veliko pomagajo pri tem, da se lahko koncentriramo. Vadili smo tudi nekatere vaje, ki pomagajo pri tem, da učencem ne pada koncentracija. Temu je sledilo navodilo, kako naj naredimo učni sklop. Na koncu pa smo se razdelili v dve skupini in s pomočjo instrumentov predstavili eno kratko zgodbo o zvezdici, ki smo jo prej napisali sami.

S tem se je strokovni del se-

označil za zdravilo, posebej domače olimske sladkosti iz naravnega kakavovca, ki se na ogled in pokušino ponujajo le malo stran od samostana.

Potem smo se odpravili na Jelenov greben. Tukaj smo najprej hranili in pogledali jelenčke. Gospodar nas je povabil na degustacijo jelenove salame in pršuta.

Temu je sledilo kosilo na omenjenem mestu. Po kosilu smo se še odpravili v pivovarno Haler.

En del udeležencev z višjo svetovalko Valerijo Perger

minarja zaključil, saj smo po kosilu imeli prosti čas. Tega je večina izkoristila za kopanje, saj med tednom ni bilo za to veliko časa. Zvečer smo se odpravili na potep. Med potjo smo opazili folklorno skupino, ki je prišla iz Bele krajine in ravno takrat imela nastop blizu našega hotela. Ta nastop smo si ogledali. Potem pa je bila živa glasba, zato smo nekatere šle plesat. Tako je minil naš zadnji večer.

V petek zjutraj smo se po zajtrku spakirali. Ob pol desetih smo imeli ekskurzijo s turističnim vlakom. Vlak nas je najprej odpeljal do samostana v Olimju. Tukaj živijo olimski patri, ki so imeli in imajo pridne roke, saj se ukvarjajo z zeliščarstvom. Olimski samostan je bolj kot po svoji redovni funkciji poznan po stari lekarni. Na vrtovih minoriti še vedno gojijo zdravilna zelišča in iz njih po starih receptih pripravljajo zeliščne pripravke.

Tudi čokolado bi marsikdo

Tukaj so nas najprej seznanili s tem, da pivo delajo po nemškem-starogrskem receptu. Degustacije tudi tukaj nismo izpustili.

S to točko se je naša ekskurzija končala, mi smo pa že imeli polne vrečke dobrot, ki smo si jih kupili med našim izletom. To so bile čokolada, sveče, salama, pivo, itd. Ko smo se vrnili v hotel, smo imeli še evalvacijo. Potem smo se pa počasi odpravili proti domu. Vsi smo prispeli srečno in z mnogimi koristnimi informacijami domov.

V imenu udeležencev bi se najprej rada zahvalila gospe mag. Valeriji Perger za organiziranje. Zahvala gre tudi ministrstvu, saj če oni ne bi finančno pomagali, našega seminarja ne bi bilo. Hvala lepa tudi gospe mag. Sonji Zajc, saj je bila ves teden zelo prijazna in aktivna. Obenem pa bi se rada zahvalila vsem, ki so na kakršenkoli način pomagali pri seminarju. Upamo, da bomo imeli še možnost, saj je pridobljeno znanje zelo koristno.

Martina Zakoč

OD SLOVENIJE...

V vladi ostajata SD in LDS

Potem ko se je stranka Zares z odstopom treh ministrice in pisno odpovedjo koalicijskega sporazuma dokončno poslovila od koalicije, sta premier Borut Pahor in predsednica LDS Katarina Kresal napovedala nadzorovan prehod v predčasne volitve. Ministrice za javno upravo Irma Pavlinič Krebs, ministrice za gospodarstvo Darja Radič in ministrice za kulturo Majda Širca so namreč v skladu z napovedmi pred dnevi premieru Pahorju podale odstopne izjave. Državni zbor naj bi se z odstopom ministrice seznanil na redni julijski seji, stranki SD in LDS pa sta sprejeli dogovor o tem, kdo naj bi v prihodnje prevzel vodenje treh omenjenih ministrstev. Gospodarsko ministrstvo bo tako vodil Mitja Gaspari, sicer minister za razvoj, ministrstvo za kulturo bo prevzel Boštjan Žekš (minister brez listnice, odgovoren za Slovence v zamejstvu in po svetu), ministrstvo za javno upravo pa bo vodil premier Borut Pahor ob pomoči generalne sekretarke vlade Helene Kamnar.

Türk v New Yorku

Predsednik države Danilo Türk se je v okviru delovnega obiska v New Yorku srečal s predsednikom Generalne skupščine Združenih narodov Josephom Deissom in se udeležil sprejema ob 20. obletnici slovenske samostojnosti v palači ZN, sestal pa se je tudi z generalnim sekretarjem ZN Ban Ki Moonom. Predsednik republike se je na Deissovo povabilo v New Yorku udeležil tematske razprave Združenih narodov o globalnem upravljanju, kjer je med drugim identificiral potrebne reforme sistema ZN in dejal, da je kolektivno ukrepanje držav nujno za boljše globalno upravljanje. Danilo Türk je imel tudi srečanja z veleposlaniki v okviru zbiranja podpore slovenski kandidaturi za članstvo v Varnostnem svetu ZN v letih 2012 in 2013.

Veliko praznovanje v Sloveniji

V petek, 24. junijuša, se je začnilo veliko praznovanje v Sloveniji. Slovenija je 20 lejt samostojni orsag. Pred dvajstimi lejti se je vkraj ftrgnila od Jugoslavije in je gratala

me je nej moglo pokvariti te lejpi den. Veselo je bilo na cesti, vsepovsedik. Vidlo se je, da se Ljubljana pripravla na velki svetek. Igranje pa spejvanje se je čulo od vse-

Slavnostni guč je držo predsednik Slovenije dr. Danilo Türk

samostojna država. To so začnili svetiti v petek in več kak eden teden je držo te svetek.

Bila sem tak srečna, ka sem dobila pozvanje na začetno prireditev. Tak sem že v četrtek se pelala v Ljubljano, v glavno mesto Slovenije, ki je

povsedik, zastave na zidinaj, mladi v skupinaj so hodili po varaši, nosili slovenske zastave, in kričali, kričali »Živela Slovenija!« Dopoldneva sem malo naokoli poglednila, saj več lejt nejem bila v Sloveniji ali smo se samo z našim društvom

Srečala sem dosti stari poznanec, med njimi prof. dr. Klemenčiča (na srejsdi), steroga sem spoznala pred dostimi lejtami

domovina našoga matičnoga naroda. Zvečer, gda sem v Ljubljano prišla, je šče bila vročina. Ponoči je bijo velki vihér, grmelo je, se bliskalo pa velki dež je bijo. V petek zozrankoma je ladno postalo, pa je šče deževalo. Skor cejli den, stano je dež proti večeri. A tüdi tau slabo vre-

mimo pelali. Dja sem zdaj tak bila v Sloveniji na tom velkom svetki, ka sem zastopala Zvezo Slovencev na Madžarskem in Slovensko društvo v Budimpešti.

Srečala sem se s starimi znanci, smo si sedli in se pogovarjali. Dobro se je bilau pogovarjati od tistij

»Najmlajša« folklorna skupina Slovenske zveze so ženske v penziji, stere so z velkim veseldjom vzele pozvanje za plesanje svoji slovenski plesov 12. junijuša v Slovenskoj vesi, gda so vsi plesalci plesali kaulek mlaja, pa 18. junijuša na vaško prireditev v Gersekarát. Ženske se veselijo vsakšomi pozvanji.

dogodkov, steri so bili pred štiri, tridesetimi, dvajstimi leti. Ugotovili smo, kak brz je tiaoš čas, kak se je vse spremenilo, a ne zna se, če na baugše ali lagovejše. No, za nas, za zamejske Slovence seveda na baugše. Gde bi že mi bili zdaj, davnik bi se že zgubili, če bi nas nej pomagala Slovenija. Tak ka je za nas ta sprememba pred dvajstimi lejti bila splo dobra.

V šestoj vöri večer se je začnila sv. meša za Slovenijo v cerkvi stolnici, tau je püšpekova cerkev. Mešo so darüvali najvišji cerkveni dostojanstveniki Slovenije kot nadškof Anton Stres in drugi. Bila je množica v cerkvi, dosta velkoga lüstva sem vidla tam. Splo lejpa meša je bila, rejdko se zgodi s človekom, da na takšno leko dé. Večer v frtau deseto se je začnila proslava. Zatau tak kesno, ka pred dvajstimi lejti se je tö v tem časi začno boj za samostojnost. Na té svetek so iz sosedni orsagov prišli predsedniki, tak je z Vogrskoga bijo tam predsednik Pál Schmit, prišli so pa Slovenci in predstavniki slovenskih društev iz cejloga sveta. To se je vse godilo na Kongresnom trgi. Muzika je igrala in najprven so mašerali slovenska garda, slovenska policija, častniki, čudovito je bilau.

Potejm so prišli gostje in zasedli mesto. Predsednik države Danilo Türk je emogunč. V tom gunči je bilau notri pokazano, kaj je samostojna Slovenija dosegla v dvajsetij lejtaj. Govori predsednika je sledijo kulturni program, steri je bijo zelo moderni. V tem je bilo petje, muzika, balet in drugi ples. Notri so se pa kazali najbaukši športniki Slovenije. Vse je bilau nika posebnega, čüdivitoga. Ploskali smo, mahali z zastavami, stere smo z vstopom dobili v roke in še eno knjigo o dvajsetletni Sloveniji. Po programi smo vsi bili vabljeni v Križanke na sprejem. Tü so bile predstavljene skurok vse slovenske dobrote, stere pečejo ali küjajo v Sloveniji. Taki sprejem je najbaukši zatok, ka se tü človek leko sreča z znanci in se pogovarja ali pa naveže nauve stike. Tau je gotovo trajalo ponoči do ene vöre. Paut je bila duga iz Budimpešte, težko sem se odločila, ali nej mi žau, ka sem šla na tau lejpo, velko prireditev. Človek v življenji rejdko ma takšno priliko, da se leko udeleži takšoga velkoga zgodovinskoga svetka. Hvaležna sem vsejm tistim, ki so me pozvali in predlagali za tau.

Irena Pavlič
predsednica Slovenskega društva v Budimpešti

Po pauti Svetoga Martina kauli Répcelaka

K farofi sv. Štefana v Répcelaki slišijo štiri vesnice (Csánig, Nick, Uraiújfalu, Vámoscsalád) in varaš Répcelak. Od 2009. leta je tū plebanoš gospaud Géza Aigner. Pred tem je biu plebanoš cerkve sv. Martina v Somboteli 17 lejt. Tam se je sv. Martin naraudo, od te cerkve

diplomo (oklevél) od gospauda Aignera.

Letos 25. juniuša so se sombotelski prauškarge napautili v Répcelak, gde je gospaud plebanoš edno menšo Martinovo paut »vözozido«. V Répcelaki je lejpa, veuka in nauva cerkev sv. Štefana (zozidana

na, z dva kraja z dverami, gde leko nut pa vö odijo. V Nicki je cerkev sv. Ane, na farofi pa majo razstavo mešni gvantov in vsefele cerkveni prtov, kelijov itt. Pauleg farofa je mali muzej s starimi posaudami in škeri, štere so nücali v künji. Tam so nas domanje ženske s figicami čakale, mi smo pa je nazaj pozvali v Vámoscsalád, ka smo mi tö nesli s seov figice.

Pauleg Nicka teče Raba, na šteroj je tam najmlajša vodna elektrarna (vízierömű) na Madžarskom, štero smo si poglednili od zvüna pa znatra tö. Pri Rabi je gospaud Géza Aigner dau postaviti Spominski park sv. Martina. Na ednoj tabli je vövezano,

kak so mrtvoga sv. Martina pelali na reki Loire na edni barki iz varaša Candes v varaš Tours, gde je biu pokopani 11. novembra 397. leta. Po pauti, gde so ga pelali, je vöocvelo drejvdje. Od tistoga mau, če

je toga ipa lejpo vrejmen, se zove leto sv. Martina.

Pauleg je edna čarda, gde smo obed geli, po tistom smo se odpelali v ves Uraiújfalu. Tam majo dve cerkvi, katoličansko pa evangeličansko. Poglednili smo evangeličansko cerkev, štera je trnok prausna. Bejle stene majo, nemajo kejpe svecov. Na oltari je vödjano Sveto pismo. Tū smo molili očenaš, šteroga uni tö tak molijo kak mi. V vesi Uraiújfalu so doma strina Bazekina Ana (Nagy Péterné) od 1962. leta mau. Tam so delali na marofi in tam so se oženili. Badva z možaum sta bila z nami cejli den. Veseli so bili, ka so srečali strino Šiničino Margit, s šterov sta vküper v šaulo ojdle na Gorenjom Siniki. V cerkvaj smo spejali slovenske prauškarske pesmi. Naša paut se je končala v Martinovoj zamani na farofi v Vámoscsaládi. Sveti Martin je nas povezo z nauvimu padašami iz Nicka, štere smo pozvali v Somboteu. Tau je cilj evropske poti, ka se lüstvo srečava, spozna eden drugoga in tak leko v meri vküper živi v Evropi.

Marija Kozar

Sombotelčani z gospaudom Aignerom v Spominskem parki sv. Martina

pela Evropska kulturna pot sv. Martina prejk Slovenije in Italije v Francijo (tam je biu sv. Martin püšpek v varaši Tours). Sombotelski Slovenci so deset lejt meli svoje božične koncerte v sombotelskoj cerkvi sv. Martina. Tam so gorprijali prauškare iz Slovenije in pomagali

l. 2004). Tam de se zido nauvi farof, gospaud zdaj živijo v starom farofi v Vámoscsaládi. Pauleg cerkve je muzej, v šterom je pauleg paverski škerov nutpokazana fabrika, gde se delajo siri (sajt) in patroni za sodo. V tom varaši je polonje lüstva literanske

Šiničina Margit in Bazekina Ana

gospaudi Aigneri Martinovo paut prejk Slovenije pelati. Leta 2009 so sombotelski Slovenci gorpoiskali 8 cerkve sv. Martina kauli Murske Sobote in Maribora, gde so vseposedik dobili pečatli. Po tistom pa

vere. Letos so tam postavili prvi kip (szobor) Martini Lutheri na Vogrskom. V Csánigi smo bili v cerkvi Vsisvecov. Tam nemajo sekeščice, vse ozajek za oltarom majo tasranjeno. Pri oltari je ste-

Mladi futbolisti Športnoga društva Slovenska ves so letos pa lepau brsali futbol na Srečanji slovenski športnikov iz sausedni rosagov Slovenije. Kakoli ka so letos, na 35. srečanji, po dougi lejtaj zgotovili na drugom mesti namesto prvoga mesta, so si veliko pohvalo zaslöjžili mladi futbolisti vküper s svojimi odraslimi pomočniki. Špilali so lepau, kulturno in športno. V prvom kraugi so se brsali s Slovenci iz Italije - Slovenska ves 2:1, Maribor- Slovenska ves pa 2:0. Na sliki je na srejdi predsednik Gabor Bartakovič, na levo od njega trener (edžö) János Hevesi, pa pomočnik Karči Dončec, na pravom konci pa pomočnik trenera Joži Korpič.

... DO MADŽARSKE

Madžarska zaključila predsedovanje svetu Evropske unije
S 1. julijem je Madžarska zaključila predsedovanje Evropski uniji, ki ga je od nje prevzela Poljska. Predsedovanje je madžarska vlada ocenila kot zelo uspešno. Med dosežki je naštela sprejetje evropske romske strategije in tudi evropske energetske strategije. Prav v zadnjih urah njenega predsedovanja je Hrvaška zaključila s pristopnimi pogajanjmi.

Do zdaj je zaprosilo za madžarsko državljanstvo sto tisoč zamejcev

Na podlagi zakona o dvojnem državljanstvu zamejskih Madžarov je do prejšnjega ponedeljka zaprosilo za madžarsko državljanstvo sto tisoč zamejskih Madžarov. Stotisočega prosilca, Lászla Virága Balogha, in njegovo družino so prejšnji ponedeljek svečano pozdravili v budimpeštanskem parlamentu. Stotisoči prosilec je doma v Vojvodini. Namestnik predsednika vlade Zsolt Semjén je novinarje seznanil, da so 65 odstotkov vseh prošenj že obdelali, največ prošenj so vložili na Erdeljskem, sledita Vojvodina in Podkarpatje. Kakih 10 tisoč prosilcev je opravilo že tudi svečano državljansko zaobljubo.

Višje globe in več kazenskih točk

S 1. julijem nas čakajo visoke kazni, če naredimo prekršek med vožnjo. V primeru prehitre vožnje, prekrška pri rdečem semaforju ali neprijetega varnostnega pasu lahko plačamo od 10 do 300 tisoč forintov kazni. Zaradi vožnje v vinjenem stanju dobimo 11 kazenskih točk namesto sedanjih 9. Enako velja za ogrožanje drugih v prometu, recimo če bi peljali na avtocesti v napačno smer. Če zberemo 18 kazenskih točk, se nam odvzame vozniško dovoljenje.

6. lončarski tabor v Števanovci

Že šest lejt tauma, ka je števanovska šaula prvič organizirala lončarski tabor za »mlade umetnike«. Ta ideja je prišla od Lacina Kovača, šteri, kak vsigdar, zdaj tō vodi, organizira te tabor. Tau je nej málo delo, pa nika mora znati, ka vsakšo leto tak dosti mlajšov vküp vej sprajti, nej samo iz Porabja, liki iz Slovenije tō. Sploj pa gnesden, gda deca bola samo pred računalnikom sedijo. Kak tau dela, kakšni program vküpostavla za »male lončare«, od tauga de nam zdaj on pripovejdo.

- Laci, s kakšnim programom ste čakali letos deco na lončarski tabor?

Vsakšo leto smo vsigdar nika nauvoga meli v programi. Do tejga mau je tak bilau, ka vküper smo meli otvoritev s puconskim taborom, šteri je v istom časi delo. Žau, letos se je njigvo šolsko leto malo podukšalo, zato smo mi prej začnili. Vsakši den v lončarskom tabori je daubo ime, ka je značilno bilau za tisti den. S petkom smo začnili, šteri

Adam Domiter je vsevküper osemkrat biu v lončarskom tabori

je števanovski dan daubo za ime. Letos se je deset otrok udeležilo iz Monoštra, šteri do geseni v Števanovci začnili šaulo, zvün nijj so eške prišli iz Slovenije, iz Šalovec, Mačkovec iz Grada pa seveda

naši. Škoda, ka tau leto z Gorejnoga Senika pa z Dobrovniku niso prišli. Različne programe mamō, dopoldne delajo pa ustvarjajo tu v števanovski šoli. Lončare mamō gospoda Vörösa iz Magyarszombatfa, gopoda Šalamona z Grada pa Štefana Zelkoja iz Lemerja, on v šaulskom leti vodi lončarski krožek na naši šoli. Skoraj vsak dan štiri, pet delavnic mamō, tak ka v enom tedni vse vō leko sprobajo. Mislim, ka je zanimivo za nji, zato ka vsakši den z veseljem pa dosti izdelkov napravijo. V nedelo smo meli izlet na Balaton. Bili smo v Zalaváru/Blatogradu, žau kopati se nismo mogli v jezeru, samo v

termaj, zato ka smo meli slabo vreme. Včeraj smo bili v Gradu, de smo si poglednili, kak se dela črno žganje, potistim smo pa šlij v Puconce, gde je njigvoga tabora bila otvoritev. Potem smo skupaj nadeljevali popoldan, šlij smo na Cankovo pa smo si ogledali rojstno hišo pa en film od Avgusta Pavla. Pogledali smo si še Ledavsko jezero, ob štiri smo imeli piknik, večer ob šestih se je pa začelo črno žganje, ka je rejsan fejest zanimivo bilau. Danes, torek popoldan, mamō spoznavanje

Verice, hočemo poiskati tisto hišo, gde je živo in delo porabski lončar Karel Dončec, potem pa v Ritkarovce demo, gde mo jahali. In smo prišli do zadnjega dneva, sredo popoldan ob peti uri bo zaklju-

ček tabora s kulturnim programom, gde naša deca in puconska deca bo nastopala. Bo še razstava, gde vse tisto si leko poglednejo udeleženi

Laci Kovač pa Štefan Zelko sta düša pa srčé lončarskoga tabora

ci, ka je deca v lončarskom taboru ustvarila.«

- Ka vleče deco v te lončarski tabor, zato ka vidim, od leta do leta je vas več.

»Po mojem tau, ka s svojimi rokami leko nika ustvarjajo, tak mislim, tau je najbola vleče, zato ka tašo na računalniki ne morejo delati. Drugič pa tau mislim, zavolo programa, ka ga njim ponidimo, gde njim čim več škemo pokazati z naše pokrajine. Tretjič je pa nam fejest važno, naj se deca dobro počuti. Mislim, vse tau motivira deco, pa za volo tauga pridejo k nam na lončarski tabor. Eške taši so se udeležili, kateri so pri prejšnji taboraj zraven bili, zdaj so pa že skončali osnovno šolo. Tau meni tau pomeni, ka v dobro smer demo.«

- Zdaj že šesto leto mate te tabor, mate krožek v osnovni šauli, ka mislite, najde se med tejsi taši, šteri lončar baude?

»Mislim, če bi emo pogoje, emo vreteno, te bi biu taši, šteri bi se podau za tau. Tau je Adam Domiter, že je končo

osnovno šaulo, dapa vsakši den je tū pa skoz dela z nami. Z volauv dela, veseli ga, da leko dela, tak ka z njega bi leko lončar postal pa leko ka

baude tū.«
- Tau se je taprajlo, ka mlajše vleče, dapa od tauga smo eške nejgučali, ka vas vleče, ka vsakšo leto organizirate te tabor, zato ka vejmo, tau je nej malo dela.

»Prejšnjo leto sem dja v penzijo ušo, dapa prosili so me, nanjé so me vzeli, naj tau delam tadala. Leko povejm, ka rad tau delam, veseli me, če ranč dosta dela je s tejm. Drügo pa tau, ka nej bi bilau dobro, če smo že gnauk nika začnili, te bi se tau nej nadaljevalo.«

- Anita Puhan, kak ste se vi udeležili lončarskoga tabora?

Leranca Anita Puhan je prišla z učenci z Goričkoga

»Prihajam z naše podružnične šole v Mačkovci, sem pripelala s sebov tri deklice, ktere so zdaj prvič na tabori. Drugače pa mačkovska šola pa števanovska šola dosta sodelüvlemo. Večkrat se obiskujemo, oni pridejo k nam na kakšne dejavnosti, mi pa tūdi sé pridemo. Na tabori

sem že bila, zdaj neka časa nej, ali prišla sem pa zato, ka spoznam deco, pa moja deca bi tūdi nika malo delala. Te možnosti doma nimajo, da bi spoznali, kak se delajo lončeni piskri pa té stvari.«

- Kak se vaša deca počüti v tabori?

»Program je fejest zanimivi, pester, moram praviti, tudi dekcle so isto pravile. V spomini najbola ostane kopanje v termaj pa tak mislim cejlj izlet.«

- Kak se vam vidi Porabje?

»Nasplošno te konec telko kelko poznam, tudi z družinov večkrat prihajam. Tak ka Porabje je mena tak povedano domače, celau zdaj, ka več nega meje.«

- Adam Domiter ti si že skončo osnovno šaulo pa itak si tū na lončarskom tabori, zaka?

»Zato, ka se meni tau vidi, tau je lepo delo, gda se različni lončeni izdelki delajo.«

- V kelki lončarski taboraj si biu vsevküper?

»Jaz sem vsevküper osamkrat biu, zato ka v Puconci sem začel tri leta, potistim sem pa petkrat biu tukaj v Števanovci.«

- Tebi se tau lončarsko delo fejest vidi, kama si se üšo tadala včüti?

»Natakar bom, dapa doma dobim edno vrete-

no pa te bom doma leko tau tadala delo.«

- Leko se ma te zgoditi, ka za natakara se vönavčüš pa lončar ostanéš?

»Leko, zato ka fejest rad delam tau.«

Karči Holec

OTROŠKI

POSTRAŠENO STRAŠILO

Tam srejdi ene njive stogi strašilo. Depa tau je nej gé takšo strašno strašilo. Sploj nej. Tau je gé postrašeno strašilo. Tau pa zatoga volo, ka tau strašilo sploj ne vej ftiče postrašivati. Tau strašilo je gé takšo strašilo, ka stra ma pred ftičami. Ja, tau je gé velka nevola. Tau je gé najvejša nevola! Vej pa strašilo mora ftiče postrašivati! Nej pa ka sam stra ma pred njimi!

NA DOMANJOM DVAURI

Pavar, steri je postrašeno strašilo naredo, je več nej emo vole. Več je nej emo vole gledati, kak nikoga ne more postrašivati. Dau njemi je nauvi gvant, čako je, ka de se zgodilo. Pa je tak vövidlo, ka je v nauvom gvanti eške menje strašen. Ka je eške bole postrašeni. Nika ga je nej več pito. Nika ga je več nej spıtavo, če nede več postrašeni.

»Tau cejlo delo je zamanjsko delo. Kakoli narejdim, ti ostaneš postrašeno. Moram ženo pitati, ka naj delam s teuv,« njemi je tumačo.

Doma je rejsan tak bilau.

»Ka aj delaš, ka aj delaš? Vej pa tau vsikši vej. Vö ga mejni za eno rejsan strašno strašilo pa de ti srcé na mesti,« je žena vejdlá, ka trbej.

»Depa, ge ga rad mam. Ne morem ga samo tak ta zagnati, kak bi tau naše strašilo bilo kakšno smetke. Toga ne morem naprajti,« se je pavri stiskavalo srce.

»Te si pa ga domau pripe-

laj!« je bilau ženi že vse više.

Pavar je skaučo od sreče. Brž je začno delati nauvo strašilo. Gda ga je delo, je biu trno čemerasti. Držo se je tak grdo, ka bi se ga vikši živi človek postrašo. Pa gda ga je delo, je kauli njegovoga rama gratala najbolje vekša tiuča. Delo ga je pau dneva. Večer ga je zgotauvo. Gledó ga je, ga gledó pa si kcu j brodo.

»Na, ti gvušno ne boš postrašeno. Sploj se mi ne vidiš, depa, brodim, ka je tak najbaukše. Bar te nikšén hasek od tebe.«

Na drugi den je že rano biu na paulaj. Postrašeno strašilo je po svojoj staroj šegi že spalo. Je spalo, ftiči pa so veselo popejvali pa lejtali kauli njega. Kak je kcu j njega nut zabiú nauvoga, je tak nagnauk tiuča gratala. Nauvo strašilo je včasín začnólo postrašivati. Rejsan je naredo strašno strašilo. Tisto postrašeno strašilo pa je vcejlak naraji skübno vö iz zemle. Ga naraji neso domau, pa ga tam na grede s korinami nut pikno. Vrabli v njegovom klobüki so si odejnoli.

Že so stra meli, ka se njim tam kaj zgodi. Depa, nej! Tak nagnauk je eške več všefe ftič priletelo pa se vsejlo na njega. Paver pa njegová žena sta samo z bejlím gledala. Kakšno veseldje je gratalo tam više korin pa rouž.

Postrašeno strašilo je tau nika nej čülo. Vej eške dobro, ka če bi vse té ftiče vidlo, bi se njemi s postrašenim srcóm leko eške kaj zgodilo. Pavri pa njegovj ženi pa je srcej popejvalo eške bole, kak pa so tau delali ftiči.

»Tau bi že davnik mogla naprajti. Niške nema telko ftič kauli rama kak müva,« je bila srečna pavrova žena.

»Ja, trno lepou je tau gledati pa poslušati,« je biu veseli pavar.

Postrašeno strašilo pa je tö bilau srečno pa veselo. Spalo je pa je nika nej vidlo pa nika nej čülo.

Miki Roš

KAUT

Pismo iz Sobote

Novice

Spoštüvanja vrejdi Porabci pa Porabke, vsi drugi ka štete naše novine! Naša prejnja v novinaj Porabje, naša Marijana, mi je prajla, ka aj se dun zglašim s pismóm iz Sobote. Zdaj sam se že dugo nej zglašó pa je tau zdaj gé tak, kak bi nika staroga nazaj prišlo. Leko bi se prajlo tö, ka znauva začnem pisma pisati. Tau je gé novica, tak se po slovenski pravi, ka se nika na nauvo zgodi.

Pa so za tau novinam pravi novine, ka nam kaj nauvoga povejo. Depa, té novice, ka nam je novine nosijo, so dostakrat sploj nej nouve. Zaprav je tak, ka nam té novice gučijo, ka se že cejli čas godi. Pri nas je zdaj najbolje nauvo tau gé, ka so si nauve, nebesko velke štrafe vözbrodili za tiste, ka do preveč brž avtone vozili. Rejsan, ka so štrafi nauvi, depa, staro je tau, ka vsikšo leto nauve štrafe dobimo. Tadale, je najbolje nauvo tau, ka je naša vlada v krizi. Dobro, zdaj je tau najbolje vö-

prišlo. Depa, ta kriza je stara že prejk eno leto. Tau je rejsan nika nauvoga nej.

Zame bi bilau kaj nauvoga vcejlak drugo. Vcejlak nauva novica bi bila tau, ka tej velki štrafov več nega. Na, vcejlak brezi nji nejde. Depa, če steri kakšo velko norijo z avtonóm dela, té več nema na poštiji z avtonóm kaj iskati. Tau, vidite, bi bila novica. Tadale bi novica bila, ka so se naši prejnji vö iz krize potegnoli. Nej samo z rečami, ka so se za istino iz krize vöpetgnoli pa zdaj tadale delajo eške samo zatoga volo, ka de nam vsem baukše pa lepše tadale šlau. Tau, vidite, bi bila novica. Nej pa tau, ka so uni gé v krizi. Kak povejdano, tau vsikši vej!

Vej ne gučim pri tejm samo od novín. Novice gestejo na radióni pa teveni tö. Kak povejdano, tam tö majó vse tisto, ka je nej gé nika nauvoga pa nam odavlejo, kak bi vse bilé najbolje friške novice. Eden moj dober

poznanec brezi tevena ne more živeti. Pa nas najbolje svadi, gda se za kartanje zgučimo. Vsi pridemo v krčmau na tisto vöro, kak je bilau povejdano. Njega nega pa ga li nega. Tam nin skur za edno vöro prileti, kak bi njemi gorelo pod petami. Tak nam šké pokazati, kak se je paščo. Pa ga dun steri pita, gde je odo tak dugo.

- Na teveni sam gledó, ka se je gnes v parlamenti godilo.

- Na, pa ka je bilau.

- Nika čednoga. Vse po staróm.

Pa tak té naš kartaški pajdaš vsigdar naredi pa je že tak desejt lejt vse po staróm. Edni škejo biti bole čedni od drugih, drugi več vejo od prvi, tretji se bole korijo od štrti, štrti obečavajo, ka tretji samo nevoló delajo pa tak naprej pa tak tadale. Tau je rejsan nika nauvoga nej, kak tau tö nej, ka za tau svojo delo, ka nika nauvoga ne prinese, nebesko dobro služijo. Na, tau je tö nika nauvoga nej, ka nej? Vej pa vsikši vej, ka je baug naj-

prva sebi keco naredo. Ja, vej, tau je tö nej nika nauvoga. Depa, ge vam zdaj nika vcejlak nauvoga vöovadim. Moja tašča Regina, trno čedna ženska, se je znauva zalübila. Tau nete

vidli pa čüli nindri indri, ka od toga leko preštete samo v novinaj Porabje. Vej pa zatoga volo so novine, ka nej?

Miki

